

Cantessin (ImS 6)(ALDC, IX, 2015. *Cantessin* [ImS 6])

La persona 6 de l'imperfet de subjuntiu de *cantar* deriva del llat. vg. CANTASSENT (< cl. CANTAVISSENT), que en cat. ant. va donar *cantassen*, forma avui pròpia dels parlars ribagorçans, de l'eiv. i del mall., variant que comparteixen amb *cantassin*, del men., amb *-i-* analògica del present de subjuntiu *cantin*. Aquella desinència va canviar en *cantessen* i *cantessin* per atracció dels verbs de la classe II (*venessen*, *venessin*, *batessen*, *batessin*), estesos sobretot pel ross. i el cat. nord-occ., amb les var. *cant[ɛ]ssen* 95 i *cantésson* 105. El val. s'ha separat d'aquest model amb la forma *cantaren* (var. *cantàran* 187).

Aquesta informació s'ha de completar amb el mapa i comentari del mapa 1413.

Són formes normatives *cantessin* (model *portessin*), des del *DOrt*, 1917, i *cantessen*, *cantassen* (model *portessen*, *portassen*), des de Fabra, 1918 (pàg. 70); la *GIEC* (pàg. 276), a més d'acollir *cantessin*, hi afegeix *cantaren* i *cantassin* i considera *cantessen* com a "Altres variants" (val. i nord-occ.); la *PEOLC Morfologia* (pàg. 27-28) considera d'àmbit general *cantessin/cantessen*, mentre que inclou *cantaren* i *cantassin/cantassen* en l'àmbit restringit del val. i del bal. respectivament, i precisa que *cantassen* és forma pròpia de registres molt formals en els parlars valencians.

